

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 17. září 2020 – PAO Rosneft Oil Company, dříve NK Rosneft OAO, RN-Shelf-Arctic OOO, AO RN-Shelf-Far East, dříve RN-Shelf-Dalniy Vostok ZAO, RN-Exploration OOO, Tagulskoe OOO v. Rada Evropské unie, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, Evropská komise

(Věc C-732/18 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Omezující opatření přijatá vzhledem k činnostem Ruské federace destabilizující situaci na Ukrajině – Seznam osob, subjektů a orgánů, jimž se zmrazují finanční prostředky a hospodářské zdroje – Zařazení názvů navrhovatele na seznam subjektů, na něž se vztahují omezující opatření“)

(2020/C 423/03)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: PAO Rosneft Oil Company, dříve NK Rosneft OAO, RN-Shelf-Arctic OOO, AO RN-Shelf-Far East, dříve RN-Shelf-Dalniy Vostok ZAO, RN-Exploration OOO, Tagulskoe OOO (zástupce: L. Van den Hende, advocaat)

Další účastníci řízení: Rada Evropské unie (zástupci: M. Joséphidès a B. Driessen, zmocněnci), Spojené království Velké Británie a Severního Irska, Evropská komise (zástupci: původně L. Havas, J. Norris a A. Tizzano, poté L. Havas a J. Norris, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Rosneft Oil Company PAO, RN-Shelf-Arctic OOO, RN-Shelf-Far East AO, RN-Exploration OOO a Tagulskoe OOO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 93, 11.3.2019.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 15. října 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Association française des usagers de banques v. Ministre de l'Économie et des Finances

(Věc C-778/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitelů – Platební služby na vnitřním trhu – Směrnice 2007/64/ES – Článek 45 – Směrnice (EU) 2015/2366 – Článek 55 – Vypovězení rámcové smlouvy – Směrnice 2014/17/EU – Smlouvy o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení – Článek 12 odst. 1, 2 písm. a) a odstavec 3 – Vázaný prodej – Spojený prodej – Směrnice 2014/92/EU – Platební účty – Články 9 až 14 – Změna účtu – Povinnost domicilovat své příjmy na platebním účtu u věřitele po dobu stanovenou ve smlouvě o úvěru jako protiplnění za poskytnutí individualizované výhody – Doba trvání povinnosti – Ztráta individualizované výhody v případě předčasného zrušení účtu“)

(2020/C 423/04)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobce: Association française des usagers de banques

Žalovaný: Ministre de l'Économie et des Finances

Výrok

- 1) Článek 12 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ze dne 4. února 2014 o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení a o změně směrnic 2008/48/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která opravňuje věřitele k tomu, aby při uzavření smlouvy o úvěru týkající se nemovitostí k bydlení od úvěrovaného vyžadoval jako protiplnění za individualizovanou výhodu domicilaci veškerých jeho příjmů ze závislé činnosti nebo obdobných příjmů na platebním účtu otevřeném u tohoto věřitele bez ohledu na výši, splátky a dobu trvání úvěru. Toto ustanovení musí být naproti tomu vykládáno v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, podle které uložená povinnost domicilace, pokud se nevztahuje na veškeré příjmy úvěrovaného ze závislé činnosti, může dosáhnout deseti let, nebo je-li kratší, doby trvání dotčené smlouvy o úvěru.
- 2) Pojem „poplatky“ ve smyslu čl. 45 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES, čl. 55 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, o změně směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES, 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a o zrušení směrnice 2007/64/ES, jakož i čl. 12 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/92/EU ze dne 23. července 2014 o porovnatelnosti poplatků souvisejících s platebními účty, změně platebního účtu a přístupu k platebním účtům se základními prvky musí být vykládán v tom smyslu, že nezahrnuje ztrátu individualizované výhody nabízené věřitelem úvěrovanému jako protiplnění za otevření účtu u tohoto věřitele k domicilaci jeho příjmů v rámci smlouvy o úvěru, která byla způsobena zrušením tohoto účtu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 54, 11.2.2019.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 17. září 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – Stichting Schoonzicht v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-791/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Nemovitosti pořízené jako investiční majetek – Odpočet daně zaplacené na vstupu – Oprava počátečního odpočtu daně – Jednorázová oprava celkové částky tohoto odpočtu daně po prvním použití předmětného majetku – Opravné období“)

(2020/C 423/05)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Stichting Schoonzicht

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën